

dannelse, kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Det gælder kun unge, der alene har ledighed som problem – dvs. er omfattet af § 2, nr. 2, – og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Formålet er gennem målrettede uddannelsesforløb, herunder studieforberedende forløb, at give den unge den nødvendige erhvervskompetence, og dermed forbedre den enkeltes evne til at forsøge sig selv.

Ved erhvervskompetencegivende uddannelser forstås uddannelser, som kommunen eller staten vurderer i almindelighed giver et godt grundlag for at opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Personer, der fx kun har en studieforberedende hf, htx, hhx eller almen gymnasial uddannelse, har således ikke en erhvervskompetencegivende uddannelse, og er derfor omfattet af uddannelsespligten.

De unge, som er omfattet af ordningen, vil blandt andet kunne vælge følgende uddannelser: erhvervsuddannelser efter lov om erhvervsuddannelser, landbrugs grunduddannelse efter lov om landbrugsuddannelser, social- og sundhedshjælperuddannelsen og pædagogisk grunduddannelse efter lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, almen voksenuddannelse (avu), hf-enkeltfag, studenterkursus, forberedelseskursus for indvandrere og flygtninge til lærer-, pædagog- og socialrådgiveruddannelsen, landmandsuddannelsen, enkeltfagsundervisning på gymnasialt niveau i visse fag, videregående uddannelser (KVU – korte videregående uddannelser, MVU – mellemlange videregående uddannelser og LVU – længerevarende videregående uddannelser) og herudover private SU-berettigende uddannelser m.fl. Disse uddannelser er SU-berettigende.

Herudover er der mulighed for, at også andre uddannelser, der ikke berettiger til SU, kan søges af den unge. Der skal være tale om uddannelser, hvor der er et forsørgelsesgrundlag fx i form af elevløn, praktikløn eller skoleydelse. Det giver blandt andet mulighed for, at den unge fx kan søge ind på erhvervsgrunduddannelsen (egu) eller uddannelsen til politibetjent.

Produktionsskoleforløb og forberedende voksenundervisning (FVU) er ikke omfattet af uddannelsesforløb, idet der er tale om forberedende uddannelsesforløb, som ikke giver studie- eller erhvervskompetence. Det betyder, at unge, der alene har et produktionsskoleforløb, omfattes af uddannelsespligten. Det betyder også, at den vifte af uddannelser, som den unge kan vælge at søge ind på, ikke omfatter produktionsskoleforløb. Dette gælder tilsvarende Træningskolens Arbejdsmarkedsuddannelser (TAMU), da TAMU retter

sig mod målgruppen af ledige, der har problemer ud over ledighed, f.eks. misbrug eller kriminalitet.

Vurderer kommunen, at den unge, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, kan gennemføre en uddannelse, skal kommunen pålægge den unge at søge ind på én eller flere uddannelser. Kommunen skal vurdere, om uddannelsen er relevant for den unge – dvs. om den er rimelig i forhold til den unges uddannelsesmæssige forudsætninger og beskæftigelsesmuligheder i øvrigt, om den unge har en realistisk mulighed for at gennemføre uddannelsen, herunder mulighed for at få en evt. fornøden praktikplads, samt om den unge opfylder de almindelige betingelser for optagelse på uddannelsen med SU.

Ordningen består af følgende tre trin:

Trin 1

Kommunen skal ud fra den unges personlige og uddannelsesmæssige forudsætninger vurdere, om den unge kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Vurderer kommunen, at dette er muligt, skal kommunen forpligte den unge til inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere uddannelser, som det er relevant for den pågældende at ansøge om optagelse på. Den unge har først og fremmest selv et ansvar for at bidrage til at afklare sine uddannelsesønsker, og kommunen skal efter behov støtte den unge heri. Fristens længde beror på kommunens konkrete skøn, hvori indgår, at der bl.a. skal tages hensyn til, at den unge have skal rimelig tid til at træffe uddannelsesvalg, og optagelsestidspunkter for uddannelserne mv.

Det forudsættes, at hvis den unge kommer med flere forslag til uddannelser, beder kommunen den unge om at prioritere uddannelserne.

De unge kan få vejledning om uddannelsesmuligheder fra det almindelige vejledningssystem. Kommunen vil således kunne tilskynde den unge til at op-søge det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem, der har en vejledningsforpligtelse over for målgruppen.

Hvis den unge ikke kommer med forslag til en uddannelse inden fristens udløb – og der ikke foreligger særlige grunde til, at dette ikke er sket – skal kommunen stoppe kontanthjælpen henholdsvis starthjælpen til den unge, indtil den unge kommer med forslag. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5.

Trin 2

Kommunen skal pålægge den unge inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, som den unge har valgt efter trin 1, og som er relevant for den unge. Kommunen skal som